

BARNA- SÍÐAN

Flennið! Tonkið! Skrivið!
Teknið! Loysið! Gitið!

Tór Verland Johansen,
ritstjóri

Her eru luttakararnir úr Føroyum.
Frá vinstru: Beinta, Agnar, leiðarin
John Eli, eg og Lena.

Í Eysturríki við CISV

Her eru øll sum vóru á CISV-leguni í
Eysturríki

Eysturríki er eitt deiligt land, um summarið kann tað verða 35° til 40° heitt, tað regnar eisini. Mitt um dagin kann tað bliva yvirskýggjað, toran gongur og so oysir tað niður.

Eg var í Eysturríki við CISV, tað merkir altjóða barnalega.

Vit sum fóru til Eysturríki í summ- ar, vóru eg (sum búgvi í Havn), ein drongur, sum eitur Agnar og býr í Klaksvík, ein genta sum eitur Beinta, sum eisini býr í Klaksvík og ein aftrat sum eitur Lena og býr í Streymnesi. Ein leiðari skal eisini vera við (sjálvandi).

Í Eysturríki vóru børn úr Korea, Egyptalandi, Brasilia, Canada, Fraklandi, Danmark, Italia, Ungarn, Eysturríki og so eisini vit úr Føroyum. Tað var beintuttanfyri Grax, legan var. Vit búðu á einum barnaheimi, men børnini sum búðu har, vóru í summarferiu.

Har vóru sovikømur til 2 børn, nøkur til 3 og nøkur til 4. Har var eisini ein svimjihyldur, hann var úti.

Vit skuldu upp kl. 7 um morgunin, so fóru vit út at syngja CISV-singin, og tá ið vit vóru liðug við hann, fóru vit at eta.

Tá ið vit høvdu etið, fingur vit fri ein hálvan tíma. Nøkur spældu, onkur skrivaði brøv, og onkur ruddaði kamarið ella reiddi songina. Tá ið frítíðin var av, skuldu vit øll samlast í felagsrúminum. Onkuntið spældu vit spøl úti ella inni, onkuntið fóru vit ein túr, soleiðis gekk tíðin, til vit skuldu eta. Vit fingur onkuntið suppu við kjøtballum og gularótum, onkuntið ris og kotelettir. Vit fingur onkuntið okkurt sum okkum ikki dæmdu, og onkuntið okkurt sum okkum dæmdu.

Ta vit høvdu etið okkum mettan og væl settan, høvdu vit ein hálvan

Hetta vóru tær vandamiklu trappur og brýr.

tíma fyri okkum sjálv. Eg fór sum oftast uppá kamarið at skriva bræv ella postkort. Tá ein hálvan tími var farin opnaði ein kiosk.

Vit kundu keypa fyri 7,50 kr. í okkara pengum. Man sendi eisini brøvini har, vit skuldu bara keypa frimerki, og skriva adressuna, so gjørdur tey restina. Kioskin seldi góðgæti og frimerki, og hon var opin ein hálvan tíma. Uml. kl. tvey fóru vit at smimja. Aftaná vóru vit úti sum oftast, so ótu vit nátturða. Vit fóru í song kl. 10.

Annað

Vit fóru nógv útferðir. Vit vóru eisini í Wien ein dagin. Vit fóru í Tivoli, og sluppu at royna alt tvær ferðir ókeypis. Býráðið rindaði.

Tivoli ið í Wien var nógv størri enn Tivoli í Danmark, men ikki líka hugnaligt. Vit vóru í hesari legu umleið ein mánað. Ein dagin fóru vit eina útferð uppá eitt fjall. Vit skuldu ganga eftir nógvum trætrappum og brúm niðan gjøgnum eina gjógv, til vit komu uppá fjallið, ein finur túrur, men strævin.

Um trý ár hittast vit aftur í Danmark ella í Føroyum.

Tór Verland